

سه شنبه 25 آذر 1393 / 23 صفر 1436 / 16 دسامبر 2014

رحلت فقیه فرزانه آیت الله «سید محمدحسن میرجهانی»...

* 24 آذر در گذر تاریخ

* رحلت فقیه فرزانه آیت الله «سید محمدحسن میرجهانی» (1371 ش)

اشاره:

آیت الله حاج سید محمدحسن بن میرسیدعلی میرجهانی طباطبایی اصفهانی، در سال 1280 ش برابر با 1319 ق در یکی از روستاهای اطراف اصفهان دیده به جهان گشود. وی پس از فراگیری علوم پایه، به نجف اشرف عزیمت نمود و از محضر عالمان زمان بهره جست و به مدارج عالی علمی رسید. آیت الله میرجهانی پس از آن به خواست پدر به اصفهان بازگشت و به انجام امور دینی پرداخت. این عالم بزرگوار پس از درگذشت پدر و مدتی اقامت در مشهد مقدس، در تهران ساکن گردید و به تبلیغ، هدایت، ارشاد مردم و تألیف و تصنیف پرداخت. آیت الله میرجهانی در علوم غریبه اطلاعاتی عمیق داشت. همچنین طبع روانش او را قادر ساخته بود تا در مدح معصومین (ع) به عربی و فارسی به نیکویی شعر بسراید. آثار چندی از این عالم ربانی به جای مانده است که مصباح البلاغه، کنوز الحکم و فنون الکلم و دیوان اشعار از آن جمله اند. این محدث و خطیب بزرگوار سرانجام در 25 آذر 1371 ش برابر با بیست و یکم جمادی الثانی 1402 ق در نودویک سالگی در اصفهان رخت از جهان فرو بست و در جوار مقبره علامه مجلسی در کنار مسجد جامع این شهر به خاک سپرده شد.

* روز پژوهش

اشاره:

25 آذر در تقویم جمهوری اسلامی به عنوان روز پژوهش نامگذاری شده است. هفته پژوهش از 25 آذر ماه با شعار «بدون پژوهش و مطالعه تصمیم گیری نکنیم» آغاز می شود و تا 29 آذر ادامه دارد. موفقیت روزافزون علم در شناخت جهان هدفدار و قانونمند که با تکیه بر ابتکارات خلاقیت های به ودیعه نهاده شده از سوی خدای متعال در وجود بشر و بهره برداری از قدرت شگرف اندیشه آدمی صورت گرفته، فضای زندگی جدیدی را برای انسان ها به ارمغان آورده است. این فضای جدید و این تمدن نوظهور که خود برخاسته از تعاملات عمیق میان تمدنی و میان فرهنگی است، موجب خواست ها، نیازها، اندیشه ها مسائل و مشکلاتی است که به نوبه خود توسعه علم و اندیشه را می طلبد. در این مسیر اندیشه های ژرف در قالب پژوهش های بنیادین صورت بحث پذیر به خود می گیرند و دستمایه انجام پژوهش های کاربردی می شوند تا خواست ها و نیازها را پاسخ گویند و راه حل های بهتر و پیشتری برای مسائل و مشکلات جوامع بشری پیشنهاد کنند و همین جاست که نقش مؤثر و سهم بسزای بخش تحقیقات در روند تحولات جوامع آشکار می شود. تحولات زندگی بشر در قرن بیستم نشان از گسترش روز افزون اهمیت علم و تحقیق داشت، به ویژه در نیمه دوم این قرن کشورهای صنعتی و در حال توسعه با آگاهی از نقش پژوهش در خلق فن آوری و شتابدهی برای توسعه، عمده توجه خود را مصروف تقویت و ارتقای بخش تحقیق نموده اند.

* 22 صفر در گذر تاریخ

* درگذشت «ابن دُرستویه» عالم نحو و حدیث (347 ق)

اشاره:

ابومحمد، عبدالله بن جعفر بن محمد ابن دُرستویه، نحوی بزرگ، لغوی و ادیب، متولد سال 258 ق در بغداد می باشد. وی در علم حدیث نیز دست داشت و در نحو از علی بن عیسی رمانی و مُبَرّد و ابن جتّی پیروی می کرد. از آثار وی می توان کتاب الارشاد، الکتاب، اخبار النحویین و معانی شعر را نام برد. وفات ابن درستویه در 88 سالگی در بغداد واقع شد.

* رحلت «اسماعیل بن عبّاد» وزیر دانشمند آل بویه (385 ق)

اشاره:

ابوالقاسم اسماعیل بن عبّاد فرزند عباس معروف به صاحب بن عبّاد در سال 326 ق در اصفهان به دنیا آمد. پدر و اجداد صاحب از بزرگان و سرشناسان اصفهان بوده و مرتبهی وزارت داشتند. پس از فراگیری مقدمات در اصفهان، راهی ری گردید و در محضر ابن عمید، وزیر دانشمند و شهیر آل بویه حاضر شد. وقتی که ابن عمید توانایی اسماعیل را در انشای متون ادبی دید، او را به دبیری و نویسندگی حاکم اصفهان انتخاب کرد و پس از 13 سال به وزارت رسید. او شیعی مذهب بود و در ترویج تشیع تلاش

کرد. صاحب، تا آخرین لحظات عمر از علم اندوزی غافل نگردید و دانش گستری را سرلوحه‌ی خویش قرار داد. همچنین آثار و تألیفات فراوانی از وی به جا مانده است که بیان گر احاطه‌ی او بر علوم زمان می‌باشد. صاحب در فن نویسندگی و کتابت نیز مهارتی عجیب داشت و در این زمینه دارای سبک و روش بود. وی در اواخر عمر علی رغم بیماری، از امور کشور مطلع می‌گشت. سرانجام مشتاقانه به لقای پروردگار رسید و در 59 سالگی جان به جان آفرین تسلیم کرد. پیکر آن عالم فرزانه در میان حزن و اندوه دوستداران در اصفهان به خاک سپرده شد. معروف‌ترین اثر صاحب بن عباد، المَحیط نام دارد که در باب لغت و در 7 جلد گردآوری شده است. همچنین کتب امامت، الأنوار و الأعیاد از اوست.

* شهادت آیت الله میرزا
«علی غروی تبریزی»
توسط مزدوران بعث
(1419 ق / 29 خرداد 1377 ش)

* پایان دوره‌ی حکومت
پانصد ساله ی خلافت عباسی (656 ق)
اشاره:

پس از تسخیر بغداد، پایتخت حکومت عباسیان توسط مغولان و کشتار مردم و تسلیم شدن خلیفه و بزرگان شهر و نیز غارت و ویران کردن آن، هلاکوخان مغول در 24 صفر 656 ق المستعصم بالله، خلیفه‌ی وقت را به حضور طلبید و او را به همراه پسر بزرگش به قتل رسانید. به این ترتیب دولت پانصد و چند ساله‌ی بنی عباس سرنگون گردید. دولت بنی‌عباس با قیام ابومسلم خراسانی علیه بنی‌امیه و با روی کار آمدن عبدالله سَقَّاح در سال 132 ق، آغاز شده بود و پس از به قدرت رسیدن 38 تن از این خاندان در مدت 524 سال، سرانجام در سال 656 ق با قتل مستعصم، به زوال رفت. بنی‌عباس در ابتدای کار همانند بنی‌امیه، از وجود امامان معصوم در هراس بودند و هر کدام را به طریقی از سر راه خود برداشتند.

* 15 دسامبر در گذر تاریخ

* محکومیت «روژه گارودی» نویسنده فرانسوی
در دادگاه پاریس (1998م)